

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

Dato: 18.11.2013

Vår ref.: 2013/4742
Deres ref.: 13/3541

Saksbehandler: Knut Sverre Bjørmdalen Røang

Uttalelse i forbindelse med høring på endring av forskrift om samvær med tilsyn etter barneloven

Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) slutter seg i all hovedsak til endringene i høringsforslaget, og er positiv til at notatet har et tydelig barneperspektiv. Vi vil imidlertid bemerke følgende:

§2 Retten si avgjerd om samvær med tilsyn

I forskriften legges det til grunn at tilsynet normalt skal vare i ett år og at tilsyn ut over dette må grunngis særskilt. Det gis ikke noen eksempler på hvilke situasjoner dette kan gjelde. HiOA ber derfor BLD utdype dette nærmere.

Når det gjelder beskyttet tilsyn, er forskriften noe uklar på hva som skal skje når tilsynsåret er over. Det bør presiseres om retten er forpliktet til å gi anvisninger om samværet etter at året med tilsyn er over. Selv om det skal gjøres her- og -nå-vurderinger av samværet, mener vi det vil være en fordel om den opprinnelige dommen gir anvisninger til hva som skal skje når tilsynsåret er omme.

I notatet står videre det at «retten normalt ikke skal fastsette vanlig samvær etter at tilsynet har utløpt». Vi antar at BLD med 'vanlig samvær' mener samvær uten tilsyn, og ikke «vanlig samværsrett», men ber om at dette presiseres.

Vi støtter i tillegg forslaget om at samværsforelderen har søksmålsbyrden dersom den opprinnelige dommen er taus om videre samvær.

§ 4 Beskytta tilsyn

Det vises til at beskyttet tilsyn kan dreie seg om saker der det har vært problematikk knyttet til vold, rus og psykiske lidelser. I den sammenheng ber vi om at voldsbegrepet presiseres, slik at det inkluderer varierte voldsformer, bl.a. både fysisk, seksuell, psykisk og materiell vold.

§ 9 Pliktene til tilsynspersonen

I § 9, 3. ledd er tilsynspersonen gitt en umiddelbar plikt til å stanse samvær hvis det oppstår en alvorlig hendelse. I høringsnotatet knyttes disse hendelsene seg til forhold ved samværsforelderens atferd, og ikke til observasjoner av barnets reaksjoner. Vi ber BLD å vurdere om barnets reaksjoner, som for eksempel sterk og vedvarende motstand mot samvær, skal utløse en rett for tilsynspersonen til å stanse samvær umiddelbart.

§ 10 Oppfølging hos den myndighet som har ansvaret for tilsynet

I § 10 gis barneverntjenesten mulighet til å stanse gjennomføring av samvær i akutte situasjoner. I notatet skrives det at pålegg om gjennomføring av samvær også kan stanses av barneverntjenesten «når opplysninger fra tilsynsrapportene gir grunn til å anse at tilsynssamværet er til skade for barnets helse og utvikling». Vi går ut ifra at BLD her mener at innholdet i tilsynsrapporten gir mulighet for å treffe akutte vedtak med hjemmel i § 4-6 2. ledd. Vi er i tvil om informasjon beskrevet i tilsynsrapport kan gi grunnlag for akuttvedtak, da barnet ikke befinner seg i samværshjemmet. Hvis barnevernet skal gis mulighet til å stanse samvær på bakgrunn i opplysninger i tilsynsrapportene, bør hjemmel og fremgangsmåte for dette presiseres.

Øvrige merknader

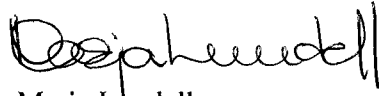
Barnevernets rolle i komplekse barnefordelingssaker er i endring som følge av disse forslagene. Vi er positive til at barnevernets rolle i denne type saker styrkes og tydeliggjøres. Samtidig er det en mulighet for at barnevernets inntreden i disse sakene vil generere flere saker/henvendelser om barn som lever med alvorlige foreldrekonflikter. HiOA ber derfor BLD vurdere tiltak som kan styrke barnevernets mulighet til å håndtere denne type saker på en adekvat måte, bl.a. gjennom dekning av økte utgifter og økt kompetanse.

Familievernet og barnevernet er begge viktige hjelpeinstanser i disse sakene. Vårt inntrykk er at det foregår lite systematisk samarbeid mellom disse instansene, blant annet viser statistikk

fra SSB at barnevernet mottar svært få bekymringsmeldinger fra familievern. Å styrke samarbeidet mellom barnevern og familievern vil bedre rettssikkerheten til barn i komplekse barnefordelingssaker.

Vennlig hilsen

Dag Jenssen
dekan

Marja Lundell
fakultetsdirektør